

baade saa hurtig, som Forholdene tillode det, og tillige i saa fuld Overensstemmelse som mulig med den Stemning, som affødte Hærloven, og som fandt sit Udtryk i denne, at fyldestgjøre dens Bestemmelser. Ligesom det nu saaledes allerede i 1867 lykkedes at organisere de ved Hærloven skabte Linie- og Reservebatailloner, saaledes har det ogsaa været Krigsministeriet magtpaaliggende at fremstykke den Ordning af Forstærkningsbataillonerne, som ved Hærloven var tilstiftet. Det første Skridt, som i saa Henseende blev foretaget, var Afholdelsen i Begyndelsen af 1868 af Mønstringssessionen over det vaabenøvede Forstærkningsmandskab, hvorved dette henførtes til sine respective Forstærkningsbatailloner. I 1869 afholdtes der dernæst i Genhold til Bestemmelsen i Hærlovens § 26 af Cheferne for Forstærkningsbataillonerne en Mønstring, hvoraf det fremgik, at Dvølskerne nu med Nytte kunde foretages, naar det fornødne commanderende Officerpersonale tilveiebragtes, hvorfor der da ogsaa ved Finantslovsforslaget for 1870—71 fra Krigsministeriets Side er blevet søgt Midler til, at Capitainer og Premierlieutenanter kunde fungere som Oberster og Capitainer, og ligeledes er blevet søgt Midler til, at 400 Mand pr. Bataillon kunde indkaldes til Dvølse i 15 Dage overensstemmende med Hærlovens § 28. Senere, i Begyndelsen af dette Aar, er der ved de respective Forstærkningsbatailloner blevet udnævnt de fornødne 74 Premierlieutenanter, og af Capitainer ved disse Batailloner, hvis fulde Antal skal være 40, er der blevet udnævnt 28, som komme til at tilhøre Bataillonerne. Man har derhos ved de nyere Udnævnelser væsentlig taget Hensyn til de Forstærkningsbatailloner, som skulde indkaldes, saaledes at hver Bataillon nu vil kunne forsynes med mindst 3 Compagnichefer, idet der ved samtlige de 5 Batailloner kun vil komme til at mangle ialt 4 Compagnichefer. Ministeriet maa herefter betragte Organisationen som saa vidt fremmet, at en Indkaldelse af det paa-gjældende Mandskab er mulig. Naar man nu tillige betragter dette Mandskab, da vil det være Alle klart, at det ikke har faaet en saadan systematisk Udvikling, som stemmer overens med den nuværende Hærlov. Det vil nu

kunne forsynes med Bagladevaaben, hvortil dets Kjenndskab er meget ringe. Siden den Tid, da disse Folk sidst vare inde under Fane, er der endvidere blevet indført nye Reglementer. Det maa derhos ansees for i høj Grad nødvendigt, at saavel det commanderende Personale som Mandskabet bliver kjenndt med hinanden indbyrdes. Men der er desuden endnu en Hovedgrund, hvorfor jeg maa ansee det for absolut nødvendigt, at en saadan Indkaldelse finder Sted iaar. Vel er nemlig Fordringen i Hærloven med Hensyn til dette Mandskabs Indkaldelse kun stillet facultativt. Men det vil være det høie Thing bekiendt, at der i Overensstemmelse med Hærlovens sidste Paragraph om to Aar forestaaer en Revision af denne Lov, og man maa derfor fra Regjeringens Side indtrængende ønske i Løbet af disse tvende Aar, der ere tilbage, at komme til fuldt Kjenndskab om den hele Bygning, for, naar Revisionen skal finde Sted, med Sikkerhed at kunne fremhæve baade de Fortrin og de Mangler, der maatte have vilst sig ved den nye Ordning, ligesom jeg da ogsaa er overbevist om, at det er i Repræsentationens egen Interesse at lære den fulde Bygning at kjende, saaledes som den er grundlagt ved Hærloven. Jeg maa saaledes paa det Varmeste anbefale mit Endringsforslag under Nr. 9.

Mit andet Endringsforslag, Endringsforslaget under Nr. 10, gaaer ud paa Indkaldelsen af 7de Aargangs Mandskab til Reservebataillonerne. Jeg skal i saa Henseende tilbagefalde i det høie Things Grundring, at der, saaledes som Hærloven blev vedtagen, var en meget væsentlig Forskiel mellem det oprindelige Forslag fra Regjeringen og den endelig vedtagne Lov i Henseende til Reservebataillonerne. Disse vare oprindeligt foreslaaede stillede noget løsere, forsynede med et mindre Officerpersonale. Det fremgik imidlertid af de Forhandlinger, der førtes med Rigsdagen, at det var et Ønske hos denne, at Reservebataillonerne saavel i Henseende til Krigsberedskab som til Kampdygtighed maatte søges stillede saa lige med Liniebataillonerne som muligt, og derfor blev ogsaa det commanderende Personale betydeligt forøget baade i Henseende til Premierlieutenanter og i Henseende til Sergenter.